

Bosczirowa: Njej-li wón khamjel na stawy,
Wopiza niz mješ woczi,
Dha bych rjekta, wón je prawy,
Malinka šo pšchewidži.

Lidulina: Noša nimam najrjeńšeho,
To mi snate je —!

Bosczirowka: Sa to pomoz wěm a radu —
Šsonina we lěšu je,
Ta wam wopokaže hnadu,
Rušacžk wam jón wuhornje!

Bosczirow (přindže z blešu wina zasy, naliwa tři škleńcy a spěwa):

Winko stare, luboscž młoda,
Njej' to rjana mješčenža?
Šene druhom' ruku poda,
Šo šo šměje wutroba.

Wšchitzu tsjo: Šene druhom' ruku poda,
Šo šo šměje wutroba. (Zabrinknjeja a pija.)

Bosczirow: Winko studke, horze čžucže,
Njej' to nušne towarštwo?
Š rózemi tež čžezke pucže
Njenje wobrubjeja šo.

Wšchitzu tsjo: Š rózemi tež čžezke pucže atd.

Bosczirow: Šškawa wšchěm, kiž nastupuja
Nowy pšchichod š luboscžu
A tu kódz wot brjoha hnuja,
Lěnju šwětla kótwizu.

Wšchitzu tsjo: A tu kódz wot brjoha hnuja atd.

15. Serbska meja.

Pólska za 6 sola a chor, komp. 1845, 1. předn. 17. winowca
1845 w Budyšinje.

Selena ta meja,
Šserbska lešna reja
Kiwa k rjanom' wješelu;
Duž hotuj šo, ty rjane holcžo,
Hotuj šo na rejku
Š pachomom na trawniku!
„Deschcžik budže šapacž,